

CARREL'S WONDBEHANDELING.

De dissertatie van DE HAAS wordt in het nummer van 29 Maart door B. BRAND aangekondigd. DE HAAS heeft, zoo lees ik daar, het verdienstelijke werk ondernomen, de klinische gevolgen te toetsen aan de proefneming en komt ten slotte tot de uitspraak, dat op grond van het verrichte proefondervindelijke en klinische onderzoek het vraagstuk der behandeling van de besmette wond door CARREL's methode nog niet is opgelost. In het verslag van de Ned. Vereeniging voor Heelkunde blzd. 1054 van hetzelfde nummer wordt deze uitspraak door DE HAAS zelf nog nader toegelicht, terwijl geen der aanwezige leden eenige oppositie tegen haar heeft gevoerd. Naar aanleiding hiervan wil ik enkele opmerkingen maken.

Onder de klinische gevolgen, die getoetst zijn aan de proefneming, worden kennelijk bedoeld de uitkomsten van de behandeling volgens CARREL's methode van vier patiënten in het universiteitsziekenhuis te Utrecht. Nu komt het niet bij mij op het werk van DE HAAS, noch het klinische, noch het proefondervindelijke in vitro, noch dat in vivo, ook maar eenigszins te willen verkleinen; doch het behalen van den titel van doctor mag niet tevens gebruikt worden om het werk van CARREL en DAKIN te willen afbreken. Dit staat daar verre boven. Door hun nauwkeurige stelselmatige proeven ontwierpen beiden een methode van behandeling, die een einde heeft gemaakt aan den allertreurigsten toestand, waarin duizenden gewonden in de verschillende hospitalen verkeerden. De bestaande infectie, die in dezen oorlog bij letterlijk alle wonden bleek te moeten worden aangenomen, hebben zij leeren bestrijden en overwinnen. Mannen als TUFFIER, wijlen POZZI, DEPAGE, QUÉNU, PERRET en nog zooveel anderen zijn, door de feiten overtuigd, krachtige voorstanders der methode geworden. Het uiterlijk der ziekenzalen is door de CARREL-methode geheel veranderd. De eindeloze etterings-processen behooren nu tot de uitzonderingen; amputaties komen, zooals in de vredespraktijk, zelden meer voor; litteken-contracturen ziet men niet meer; het uiterlijk der gewonden is dat van gezonde menschen, omdat de CARREL-methode de infectie heeft leeren bestrijden.

Reeds maanden geleden heeft collega RATH, toen assistent van prof. TUFFIER, thans in Servië, een gedocumenteerd artikel over de CARREL-methode en haar toepassing ook op de vredespraktijk naar Nederland ter publicatie gezonden. 1) Ik wil hem het gras niet voor de voeten wegmaaien, volsta daarom slechts met dit korte protest, alleen nog deze opmerking eraan toevoegende, dat in onzen snel levenden tijd de CARREL-methode weer door een andere is achterhaald, n.l. door de „Suture primaire”. Alle hulpmiddelen van transport en techniek zijn tebaatgenomen om de patiënten zoo spoedig mogelijk na hun verwonding volkomen „lege artis” te helpen, alle vreemde lichamen, al het doode of ten doode gedoemde weefsel te verwijderen, de wonden bijv. met aether geheel uit te wasschen en primair te sluiten. Gelukt dit, dan is CARREL's methode niet meer noodig. Gelukt het niet of is het reeds te laat, dan behoudt de CARREL-methode haar volle waarde.

Wie zich van deze methode op de hoogte wil stellen, leze het helder en duidelijk geschreven boekje van CARREL en DETELLY „Le traitement des plaies infectées”, Collection Horizon.

Bussum, 30 Maart 1919.

A. E. VERMEY.

DE RONDVRAAG VAN HET HOOFDBESTUUR.

De hoofdbestuurder-secretaris meldt in het *Tijdschrift* van 22 Maart 1919 den uitslag van de bekende vraag, lees onwettig referendum. Nog niet de helft der leden hebben het stembiljet ingeleverd; het pro en contra houdt elkaar in evenwicht.

In de afdeling Walcheren is „de vraag” het onderwerp geweest van grondige bespreking. Het bestuur stelde voor niet dadelijk te stemmen, maar al de leden in

1) *Noot van de redactie.* Dit artikel, eigenlijk een monographie, was veel te omvangrijk voor ons *Tijdschrift* en is om die reden niet opgenomen.